

tallets Forslag, og han har kun stillet sit Forslag for at se, om Ingen af Flertallet havde en Bagtante. Jeg vil nu sige til det ærede Medlem, at han ofte fremkommer med forunderlige Udtalelser her i Salen. Det er ikke sjældent, at han er fremkommet med den Udtalelse her i Salen, at han stemte for et Forslag, men at han kastede Ansvar paa dem, der havde haaret Forslaget frem. Hvis vi nu stemme for det ærede Medlems Forslag, tør han da paatage sig Ansvar for, at vi komme til at indtage en neutral Stilling? Ellers synes jeg ikke, at dette Forslag fører til nogen som helst Nytte; det kan kun føre til, at det ærede Medlem kan faae det til at se ud, som om en Del af Folkethingets Medlemmer, naar de stemme derimod, have en anden Anskuelse, nemlig den at ville, naar Velighed gives, søge — ja, man kan ligesaagodt sige det ligefrem — at erobre Slesvig tilbage ved Vaabenmagt. Man kan ikke faae anden Mening ud deraf. (Winther: Det er ogsaa den egentlige Mening!) Men der er vist kun meget faa Medlemmer i Thinget, der ville vedkende sig denne Mening; men skal dette være Meningen med det ærede Medlems Forslag, saa forekommer det mig, at foruden at han, som jeg før nævnte, maa bære Ansvar for, at vi komme til at indtage en neutral Stilling — ellers gjør det hverken fra eller til, at en saadan Sætning staar i Lovforslaget — maatte han dernæst skaffe sig Kundskab om, at Regjeringen søgte saa snart som muligt at faae Danmark anerkjendt som en neutral Stat. Dette har det ærede Medlem imidlertid undladt. Han har kun faaet Krigsministeren til at erklære, at vort Forsvar var baseret paa at forsvare Landets Selvstændighed og Neutralitet. Ja, en saadan Sætning kunne vi Alle underskrive. Men saa kan jeg virkelig ikke forstaa, hvortfor det ærede Medlem kommer med sit Forslag. — Jeg har ikke villet undlade at fremkomme med dette, fordi jeg ved adskillige Veligheder har lagt Mærke til, at, naar man ikke værger sig imod Saadant heri Salen, kan det undertiden møde En paa Liber, som man ikke tænker paa.

Ansvar: Jeg bad strax om Ordet, fordi jeg vilde tillade mig at berigtige en Misforstaaelse, hvori det ærede Medlem (Holm) synes at være med Hensyn til Søforterne, og hvoraf han sugede ny Næring for den nok som bekendte Mistro til de Saglyndige. Søforterne ere jo aldrig bleven fuldførte saaledes, som de vare projekterede. Søforterne ere aldrig byggede færdige; det har altid været antaget for nødvendigt, at der til Søforterne skulde slutte sig en Befæstning paa Middgrundten. Men dertil kommer, at da man havde Søforterne, var det nødvendigt at bestyffe dem, og det saa godt som muligt. Man maa huske paa, at de ere opførte ikke mod det Skytz, som nu føres i Marken mod Skibene — thi dette anede man ikke dengang vilde komme tilstede — men

mod helt andet Skytz. Men man havde dem, og kunde derfor ikke undlade at bestyffe dem; og at man da har søgt at bestyffe dem saa godt, som man efter Omstændighederne kunde, tror jeg ikke berettiger til nogen som helst Mistro mod de Saglyndige.

Winther: Jeg havde dog troet, at mine Udtalelser før, som det ærede Medlem (Holm) rimeligvis ikke har stænket sin Opmærksomhed, kunde have forhindret den Art Udtalelser, som han kom med. Men siden det ærede Medlem har taget saaledes fat, som han har, nødes jeg til at svare ham. Det ærede Medlem har ikke lagt tilstrækkelig Mærke til, hvad der er udtalt heri Thinget af Mænd, som dog have en overordentlig Indflydelse her. Jeg har flere Gange gjort opmærksom paa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) i denne Nigsdags samling for det Første har udtalt, at det ikke gik an, at Danmark nu søgte Neutralitet; det kunde blive et Forræderi mod vore Brødre og Søstre i Slesvig, dersom vi gik ind paa en Neutralitet, før vi vare forenede med dem. Dette er den ene af hans Udtalelser. Den anden er den, at det ærede Medlem i Anledning af en Ytring af mig udtalte, at dette Forsvarsvæsen havde det Maal at forsvare Danmarks Ret, altsaa ogsaa Danmarks Ret i Genhold til Pragerfredens Art. 5. Jeg vil tillade mig at spørge, om der saa ikke er to Meninger heri Thinget om, hvorvidt Neutralitet er ønskelig eller ikke, idet nemlig dette ærede Medlem tror, at den for Diebliffet er ubetimelig, og jeg derimod tror, at man ikke kan søge den for tidlig. Men paa Grund af den Situation, der for Liden finder Sted, har jeg troet at indbefomme dem, som jeg staa sammen med under den Kamp, som foreligger, derved, at jeg selv erklærede, at jeg ikke vilde opfatte Sagen paa den Maade, som jeg havde sagt i min første Udtalelse, som det ærede Medlem nu optog, uagtet jeg havde modificeret den. Det ærede Medlem har nu absolut villet have denne Erklæring af mig, og det forekommer mig, at han har nødvendiggjort den, skjøndt jeg ikke veed, om det er til nogen videre Nytte, at den bliver dragen frem nu, saaledes som Omstændighederne ere. Naar det ærede Medlem dernæst siger, at, dersom de Herrer stemme for dette Forslag, skal jeg være dem ansvarlig for, at vi faae en anerkjendt neutral Stilling, saa siger jeg: Hvad kommer dette Forslag her vore Bestræbelser lige overfor Udlandet ved? Her er ikke med et Ord talt om Udlandet. Her er blot sagt, hvad der er vor Hensigt med disse Landets Kræfter overstigende Rustninger og Befæstninger, som nu finde Sted. Det er dette, der er sagt, og ikke et Ord andet. Og naar det ærede Medlem siger, at jeg ikke har gjort Noget for at faae Regjeringen til at udtale sig for, at den vil skaffe os en anerkjendt neutral Stilling, saa vil jeg gjøre det ærede Med-